

INGEZONDEN.

MAATSCHAPPELIJK WERK VOOR STUDENTEN.

Nu in dit *Tijdschrift* over maatschappelijk werk voor dokters en verpleegsters is geschreven en daarbij onze „Ziekenkas” slechts terloops en met een zekere gering-schatting is ter sprake gebracht, achten wij het ons recht en onze plicht, voor onze belangen zelf op te komen, vooral daar ons opnieuw bleek, dat er nog artsen zijn, die wel met ons werk sympathiseeren, maar onbekend zijn met den bloei van onze vereeniging. Overtuigd als wij zijn, dat studenten-gedoe in een dokters-tijdschrift eigenlijk niet meer verdient, dan een nootje aan den voet van de bladzijde, zullen wij ons zooveel mogelijk beperken.

„De commissie voor de Ziekenkas van de Medische Faculteit van het Amsterdamsche Studentencorps stelt zich ten doel, behoeftige patiënten te steunen, wanneer, door hun verblijf in het gasthuis, hun gezinnen hulp behoeven of wanneer zij zelf, na hun ontslag uit het gasthuis, steun noodig hebben”.

Enkele voordeelen van onze werkwijze willen wij kortelijks formuleeren:

Onze vereeniging bestaat uit ongeveer evenveel leden, als er gevallen gelijktijdig in behandeling zijn, zoodat in den regel elk lid één geval ter behartiging krijgt, waarop hij zich kan toeleggen met alle energie, die hem ten dienste staat.

Studenten worden op velerlei wijzen, met groote wijsheid, voortreffelijk onderlegd in de theoretische en praktische kennis, die zij later als arts noodig hebben. Wie geeft hun evenwel een inzicht in de wantoestanden der maatschappij, wie leert hun omgang met menschen uit armeren stand?

Als nu de studenten zelf trachten, in deze leemte te voorzien, verdient dit streven dan niet de sympathie der docenten in het bijzonder, der artsen in het algemeen?

In verband hiermee kunnen wij even opmerken, dat, in Amsterdam, slechts één hoogleeraar in de geneeskunde niet donateur is van de Ziekenkas.

Dat onze Ziekenkas goed werk doet en inderdaad in een behoefte voorziet, blijkt, behalve uit de belangstelling, die wij van vele zijden ondervinden, uit het feit, dat wij sinds onze oprichting, in 1902, ruim 1000 gevallen behandelden en per jaar 1500 à 2000 gulden voor ondersteuning besteden.

Aan hen, die zulks wenschen, zijn wij steeds bereid nadere inlichtingen te verstrekken.

Namens het bestuur van de commissie voor de Ziekenkas.

Amsterdam,
24 Maart 1916.

J. DEKKER,
C. VAN DAM.

GEMOBILISEERDE ARTSEN.

Met belangstelling heb ik het verslag van de Centrale Commissie voor de Beroepsbelangen gelezen. Hoewel ik niet gaarne, als zijnde zelf een van de slachtoffers der mobilisatie, om hulp kom vragen, doe ik dit nu, omdat het voor ons zoö groote belang, het gemobiliseerd zijn van zooveel artsen, blijkbaar in bedoelde commissie niet ter sprake is gekomen. Ik en vele gemobiliseerden met mij, meenen, dat ook de Ned. Maatschappij tot bevordering der geneeskunst zich vrijwel niets van ons lot aantrekt, wij moeten maar weer zien, hoe wij later terecht komen. Behalve de welwillende steun in dit *Tijdschrift* in Augustus 1914 is voor ons niets gedaan. En toch was er reden voor. Toegegeven, dat er een groot aantal officieren van gezondheid noodig is, waarom kunnen deze dan niet afgelost worden; een eenvoudige aanvulling, waarop reeds vele malen gewezen is, is te vinden in het inlijven van al diegenen